

чете съ высокъ гласъ слѣдующи-те рѣчи:

“И Ангель Господень отъ небо-то Агара призыва, и рече й: какво правишъ тамъ?
“ никакъ не ся страхувай.,,

Разумъ-атъ того періода на священно-то писаніе толико ясенъ бѣше щото всякъ можа-
ше да го отнесе на путешествіе-то кое-то тя мысляше да стане. Прасковія, отъ радость восхищена, грабна Біблія-та и многажды цѣ-
луна листа-та й. “Вонстинна удивително е,,
говоряше майка-та, гледающа своего мужа. Но
тойзи, като нещеше да удобри нейны-те мыслы
на това иѣшо отъ горѣ, сильно ся отвѣрна
противъ тыя за смѣхъ достойны пророчества.
“ Вѣрувате ли, говоряше онъ на двѣ-те жени, че
“ като иѣкой така съ булавка една книга растваря
“ може Бога да пыта, и че онъ ся отговаря на
“ всы-те ваши луды мыслы? Несомиѣнио, каза
“ онъ на дщеря си, единъ Ангель ще тя со-
“ дружи на странно-то твоє путешествіе, и
“ когда ужедиѣшъ, вода да піешъ ще ты
“ даде! не усѣщащъ ли каква лудость е да ся
“ приаде иѣкой на такива надежды?,,

Прасковія му ся отговори че она никакъ
не ся надѣва единъ Ангель да дойде и на пред-